

MĀJAS GRĀMATA

Tradīcijas manās mājās

Piektdiena, 24. jūlijs, #6

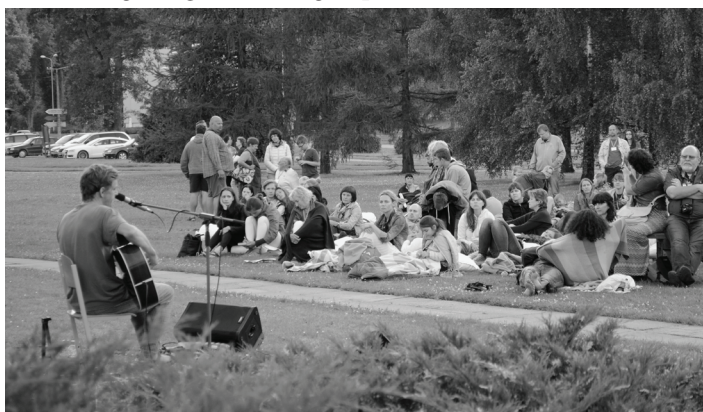
Dievs dara citu

Pēc ekskursijas dienas patīkamā noguruma nekas labāks kā atpūta skolas pagalmā kopā ar Kārli Kazāku nevar būt. Kārļa dziesmas, ko pārsvarā ar viņu asociē, ir lēnas un skumīgas, taču saieta dalībniekiem bija gods dzirdēt viņa vienīgo *šlāgeri* (ko es gan par tādu

nesauktu). Kazāks dziedāja gan par mīlestību, gan par mājām, gan, kā viņš pats minēja, turpināšanos – tā viņam liekoties galvenā 3x3 nometnes doma un jēga. Nometnieki nosaluši, seģenēs ietinušies, bet ne pa kam nevēlējās, lai Kazāks beigtu dziedāt. Tā nu visi kopā pierunājām

nodziedāt vēl vienu dziesmu (uz pasūtījumu), otru gan, kā atskanēja no klausītājiem, ļāvām izvēlēties dziedātājam pašam. Un tad vēl vienu, pašu, pašu pēdējo.

Anete

Ziemassvētkos – zoss, Pateicības dienā – tītars

Ieviņai Priedei jautāju – kādas ir tradīcijas viņas mājās. Viņa pasmaida – jā, tādas ir. Ikdienu katru cilvēku no mājām aizved uz savu pusi, katrs arī

ceļas savā laikā, ēd savu, bet vakariņas ģimene ēd kopā. Tāda kārtība, kas iegājušies gadu gadiem.

„Mums ar vīru ir trīs bērni, kas izauguši un tagad prom no mūsu mājām, bet mēs ar vīru vēl piekopjam to, ka vakariņas ēdam kopā un sēžamies pie galda,” stāsta Ieviņa. „Un ģimenes rituāls ir satikties Ziemassvētkos. Tas nāk jau no maniem vecākiem, viņi gribēja, ka Ziemassvētkos ģimene vienmēr ir mājās. Tiekamies, kur nu kuru reizi. Man mājas ir dalītas – lielāko daļu gada dzīvoju Amerikā, Bostonā, un otras mājas man ir šeit, Latvijā, Krimuldā. Mans dēls Pēteris un meita Indra 15 gadus dzīvo un strādā Rīgā. Es ļoti labi jutos Latvijas mājās, te sagaidām Ziemassvētkus.”

Jaunākā meita Daina aizvien dzīvo Amerikā, un mammai iesmēdzas sirds par to, ka meita nevar atlidot. Viņai ir trīs bērni un ceļš par dārgu. „Amerikā ir Pateicības diena novembra beigās, un mēs ar vīru braucam pie viņiem. Tā arī ir tradīcija – Amerikā Pateicības dienā ģimene sabrauc kopā vairāk nekā

Ziemassvētkos. Pateicības diena ir lieli svētki, parasti izcep pildītu tītaru. Man dēls Rīgā istajā Pateicības dienā, kas ir ceturtdienā, arī cep tītaru, saaicina savus draugus un māsu – to tradīciju pārvedis uz Latviju savās mājās.”

Ziemassvētku kopīgajam galdam Ieviņa cep zosi. Viņa atceras, ka pirmajos Ziemassvētkos, ko sagaidīja Latvijā, īsti nemācēja rīkoties ar cepeškrāsni, un zoss iznāca jēla. „Pirmie kucēni jāslīcina,” viņa pasmejas. Ziemassvētku cepeti saimniece pilda ar āboliem un plūmēm. Kaut gan, ja maz laika, nepilda. Reizēm tītaru pildījumu Ieviņa cep atsevišķi. Ja to ieliek iekšā uzreiz, tad vajag daudz vairāk laika cepšanai.

Zoss ir jāmeklē – katrā veikalā to nenopirksi. Tagad gan vieglāk dabūjama nekā agrāk. „Dēls visaktīvāk meklē zosi, reizēm meita sarunā. Pēdējā laikā mēs varam dabūt svaigas zosis,” stāsta Ieviņa.

Agrita

Beidzot 3x3!

Liepiņu ģimene – mamma Iveta, tētis Guntars, gandrīz otrklasnice Gerda un teju piektklasnieks Pauls – ir priekulieši, kuriem beidzot ir iespēja savām acīm redzēt, kas tad ir 3x3.

Beidzot – tāpēc, ka Iveta jau sen gribējusi nokļūt 3x3. Reiz pat rakstījusi motivācijas vēstuli, tomēr uz nometni viņas ģimene

nav uzaicināta.

„Tagad, kad saiets notiek tepat Priekuļos, nevarējām to laist garām. Tā ir vietējo privilēģija izbaudīt saietu, turklāt, tā kā varam dzīvot un ēst savās mājās, mums nav tādu izmaksu kā citiem saieta dalībniekiem. 3x3 ir lieliska vieta, kur pavadīt atvaļinājumu,” stāsta Iveta. Viņas dzīvesbiedrs gan pa dienu uz saietu nenāk. Guntars strādā celtniecībā, kur tieši vasara ir ražīgākais darba laiks. Bet pēc gana smagās un piepildītās darba dienas arī viņš ir klāt – lec dančus vai spēlē novusu.

Savukārt Iveta savā darba dzīvē ir Veselavas bērnudārza vadītāja: „Arī bērnudārzā ievērojam latviskās tradīcijas. No Miķeļiem līdz pat Jāņiem. Tas ir brīnišķīgi – bērniem atklāt latviskās tradīcijas. Taču nelaime ir tāda, ka saviem bērniem, savai ģimenei man vairs nav spēka iedot to pašu tāda pašā kvalitātē. Pat Ziemassvētku eglītes un citi rotājumi bērnudārza darbinieku ģimenēs ir lietoti. Neatstās jau pa garajām brīvdienām tos bērnudārzā, nobirs un nevienam nebūs nekāda prieka. Tāpēc nesam tos mājās.” 3x3 saiets ir iespēja arī Liepiņu bērniem

kvalitatīvi baudīt latviskās tradīcijas, turklāt darīt to kopā ar vecākiem.

Saieta programma Liepiņiem šķiet ļoti saistoša. Jo vairāk tāpēc, ka Iveta jau iepriekš bijusi pazīstama ar Ilgu Reiznieci un Līgu Reiteri: „Ilga ir vienkārši fascinējoša, kā viņa sāk spēlēt vijoli, tā esmu gatava viņai sekot. Savukārt Līgu iepazinu, vadot ekskursijas uz Ventspili. Citiem viņa liekas par šerpu, bet man vienmēr patīk ar viņu aprunāties.”

Nometnē Iveta iekļuvusi ievirzē *Mans veselums un dzimtas spēks* pie Ievas Ančevskas: „Iepriekš nekad trīs dienas pēc kārtas nebiju tā raudājusi. Šajā ievirzē tik daudz ko *ceļ augšā* no tavas iekšienes, tavām un dzimtas problēmām.”

Iveta stāsta, ka Priekuļos ir jauka dzīve, te ir ļoti latviska vieta. Dažkārt gan gribētos pamainīt vidi, pastrādāt ārzemēs. „Taču saprotu, ka tieši te ir mana vieta,” atzīst Iveta. „Tagad mani lielie dēli – 23 gadīgie dvīņi – brauc strādāt uz Norvēģiju un labāk būs, ja gaidīšu viņus mājās, nevis pati kaut kur aizbraukšu.”

Ilze

Vislabāk palīdz samīļošana

Viens, divi, trīs – tik ir lielo, četri, pieci – tie mazie, seši – ļoti mazais, un vēl piecas mašīnītes. Tāda ir statistika par nīceniņu ģimeni no Ezerliču mājām. Vecmāmiņai Vēsmai ir skaists uzvārds – Vasara, meita Līga ir Vasara-Brakmane, znots Oskars un mazdēli Raitis, Mareks, Agris – Brakmaņi.

Kā šeit saietā, tā arī mājā viņi dzīvo trīs paaudzes. Pavisam septiņi, jo vēl ir opis, kas palika mājās. „Let jautri,” pieaugušie iesmejas, domādami puikas, dzīvīgos lielos brāļus. Četrus mēnešus vecais Agrītis vēl mammai pie krūts vai tētim pie sirds.

„Mēs sākām ar mūsu vecmātes organizēto Kocēnu saietu, un tad jau iepatikās, esam centušies braukt katru gadu,” stāsta Līga. „3x3 prasās trīs paaudzes, un pirmajā gadā mums ļoti pietrūka trešās paaudzes. Tad nākamajā gadā aicinājām savas mammas, un vienu gadu mums līdzī bija Oskara mamma, tagad divus gadus mana mamma. Viņai te patīk, un varam vieglāk organizēt bērnu pieskatīšanu, lai arī katrs pa kārtai varam paspēt kur aiziet un redzēt.”

Vecmāmiņa stāsta, ka pērn saietā viņai ļoti patika Ievas Ančevskas vadītā ievirze, šogad – astroloģija. Otrā šīgada nodarbība ir kopā ar Andri Tomašūnu. „Es gribēju redzēt, kā te apkārt izskatās. Ir taču jājūt sava zemi,” viņa stāsta. „Pagājušogad Rucavā daudzīnājumā man skudriņas

skrēja, es domāju – kā kaut kas tāds pie mums var notikt? Kā var tik vienreizēji kopt latvietību? Es nekur tā nebiju redzējusi, man tik ļoti patika, ka braucu atkal.”

Tētis piedalās ievirzē *Tava veselība – tava atbildība* un vēlas uzlabot muguras stāvokli pēc bērnu nēsāšanas. Pēcpusdienas ievirzēs Līga iet mācīties, tad viņš pieskata mazos. Vakarā Oskars vada novusa ievirzi. „Izdodas katram kaut ko iegūt, ne tikai skraidīt pakaļ bērniem,” viņš pajoko. Lai gan skraidīšana reizēm arī ir tiešā nozīmē, pieaugušie cenšas puikas bieži samīļot, lai bērni jūtas labāk. „Nekas cits tā nepalīdzēs. Galvenā ir sirsniņa,” Līga raksturo attiecības. „Man prieks, ka bērni redz, kā tētis rūpējas par viņiem, ka

esam kopā, un tas arī viņiem būs ieliktais pamats. Nav kā pirms pāris paaudzēm, ka tētis pieslēdzas tikai tad, kad bērni jau spēlē futbolu.”

Oskars saka: „Nevar paspēt tik daudz, cik pirmajā saietā, bet tagad mēs braucām vairāk bērnu dēļ. Avīzes pirmajā numurā jau bija Raita pieteikuma bilde, kur viņš uzrakstīja savā mācību burtnīcā, ka iet 3x3 dārziņā.”

Ezerličos arī ir istena 3x3. Līga un Oskars, padzīvojuši atsevišķi un pilsētā, saprata, ka viņu istā vieta ir vecāku mājās. Vēsma saka – vairs nevar iedomāties dzīvot šķirti no jaunās ģimenes. Kad viņi kur aizbrauc, vecmāmiņa drīz vien jau gaida atgriežamies.

Agrita

Rīta mirklis Savs mazais rituāls nas

„Ko jūs darītu, ja jums atņemtu tradīciju piedalīties 3x3?” klātesošos piektdienas rītā provocēja Ansis Bogustovs. Viņš dalījās pārdomās par senču un savas ģimenes tradīcijām, mēģinādams izprast, kuras svarīgākas. Vai senākās, kā citādi īpašākas? Katrai tautai savas tradīcijas, un par tām turklāt var pat smieties – redz, kā latvieši, se-

nus brunčus apvilkuši, karstākajā gaida laikā lec pār ugunsgrūdi. „Mana dzimta ir sena, bet ģimene jauna – tikai pusaudžu gadus,” stāstīja Bogustovs. „Viena no pirmajām darbībām, tiklīdz dzīvoklī atbrivojās vieta, bija to ātri aizbāzt ar lielu, apaļu saimes galdu. Tradīcija nav pats galds, bet ikvakara sarunas pie tā – vismaz piecas minūtes katram, viņa piecas minūtes par to, kā

dienā gājis.” Ansis norādīja, ka ģimenes mazie ikdienas rituāli ir veicami ne tikai pieaugušajiem: „Arī mans divgadīgais bērns kādā tradīcijas piekopšanā ir galvenais.” Viņš izteica aicinājumu nelaist vīrus vienus peļņā: „Ja gadās, ka jābrauc uz ārzemēm, tad brauciet līdzi. Nosargājiet savas ģimenes tradīcijas.”

Laura

Nakts viesis Gundega Puidza

„Kāpēc es devos uz Ameriku un, ja varētu vēlreiz izvēlēties, vai darītu to atkal?” tāds bija jautājums sev, ar kuru naksnīgo sarunu iesāka mācītāja Gundega Puidza, kura jau 16 gadus dzīvo ASV. „Pēc bakalauriem iestājos teoloģijas maģistros, strādāju trīs darbos, irēju nelielu dzīvokli Rīgā – es skrēju kā vēveres ritenī. Kad arhibīskaps Elmārs Rozītis mani uzaicināja uz Detroitu, ASV, lai ordinētu par luterāņu mācītāju, es piekritu, lai gan vienlaikus negribēju pamest Latviju,” stāsta Gundega. Arhibīskapa Jāņa Vanaga nopelns esot biļete uz ASV, jo tieši viņa aizlieguma dēļ sievietes Latvijā par mācītājām kļūt nevar. „Es nebraucu naudu pelnīt vai laimi meklēt, lai gan satiku tur

savu vīru Didzi; es braucu, atsaucoties aicinājumam kļūt par mācītāju,” skaidro Gundega. „Lai arī mans attīstības ceļš jau 16 gadus saistīts ar Ameriku, es noteikti otrreiz nebrauktu. Jā, tagad tur esmu iekārtojies, irēju māju un pārvietojos ar darba auto, taču joprojām jūtu iekšējo konfliktu. Esmu tur, bet gribētu piederēt Latvijai. Es ceru, ka kādreiz atgriezīšos, tāpēc īpašumu ASV neiegādājos.” Pagaidām Gundegu ASV notur draudze Čikāgā, kas viņu ļoti gaida, kā arī pilnveides iespējas un stabila materiālā dzīve: „Ja es 1999. gadā būtu palikusi Latvijā, domāju, ka būtu ļoti kompleksains cilvēks, kas nespēj publiski darboties, un būtu apkrāvusies ar kredītiem. Par izaugsmi pateicos ASV, taču, ja kāds jautātu padomu – braukt? – es atbildētu nē.” ASV sociālā sistēma ir sarežģīta, turklāt trimdas latviešu vidē ir jautājumi, par kuriem grūti runāt: „Piemēram, daudzi no viņiem uzskata krievus par ienaidniekiem, mani par padomju produktu – ej un veido sprediķi par piedošanu! Tas ir sarežģīti.”

Laura

Jubilāri

Piektdienas rītā sveicam jubilārus – Džonatanu Miku-Melgalvi, Kristīni Kalniņu, Maiju Kristīni Risi, Kristiānu Egli, Kristianu Bušu un Andreju Reznieku. Jubilāri nav saganāmi rokā pat uz sveikšanas brīdi.

Azartisko latviešu skaits aug

Spēles zinātāji līdzēja iesācējiem, un par zoles ievirzes lietderību liecina sekojoši fakti:

1) Zoles turnīrā pieteicās un ieradās 24 pretendenti, no kuriem gandrīz puse bija piedalījusies ievirzē.

2) Pirmās dienas (fināla kvalifikācijas) turnīru pārliecinoši uzvarēja ievirzes uzmundrinātais Emīls Ančevskis. Diemžēl fināla dienā viņš nevarēja būt Priekuļos.

3) Turnīra uzvarētāju pirmajā ducī precīzi puse bija ievirzes dalībnieki!

Ja kāds vēl nezina, tad Zoles turnīrs norisinājās atbilstoši Latvijas Zoles federācijas standartiem, un tā galvenais tiesnesis bija Latvijas Zoles čempionāta 9. vienas ieguvējs Jānis Mičulis, kurš ir Priekuļu 3x3 spēkavīru pulkā. Pēc turnīra notika arī Jāņa vadītā Zoles meistarklase, kurā piedalījās sacensību līderi. Paldies, Jāni!

Zoles turnīrā otro vietu ieguva turnīra veterāns Kārlis Rokpelnis. Apsveicam!

Par turnīra uzvarētāju jau otro gadu pēc kārtas kļuva Kaspars Rāzna! Apsveicam divkārsi!

Paldies visiem, kas mācījās, dalījās un piedalījās, bet it īpaši Jurim Sinkevičam, kurš visā ievirzes laikā neturēja sveci zem pūra!

Uz tikšanos nākamajā turnīrā!

Kaiva

Dienas plāns

ŠODIEN

Piektdiena, 24. jūlijs

Tradīcijas manās mājās

7.30 – 9.00 Celšanās, rīta vingrošana
9.00 – 9.40 Brokastis
9.40 – 10.10 Rīta TV, dienas tēma
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes
13.00 – 14.00 Pusdienas
14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
16.30 – 17.00 Brīvbrīdis
17.00 – 19.00 Pievakares ievirzes, Apvārsnis – Mārtiņš Kazāks „Latvijas ekonomika: kas notiek un ko gaidīt?”
19.00 – 19.45 Vakariņas
20.00 – 21.15 Daudzinājums (Pulcējamies pie skolas)
21.15 – 21.30 Vakara pasaciņa, Vakara dziesma
21.30 – 23.00 Folkloras vakars ar Julģi Stalti (Skolas aktu zālē)
23.00 – 00.00 Nakts viesis – Ansis Bogustovs
23.00 – ... Danči lielajiem, Nikšana

RĪT

Sestdiena, 25. jūlijs

Mantojums

7.30 – 9.00 Celšanās, rīta vingrošana
9.00 – 9.40 Brokastis
9.40 – 10.10 Rīta TV, dienas tēma
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes
13.00 – 14.00 Pusdienas
14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
16.30 – 17.00 Izstādes iekārtošana (Skolas priekšā)
17.00 – 19.00 Noslēguma izstāde un tirdziņš
19.00 – 19.45 Vakariņas
20.00 – 22.30 Noslēguma koncerts (Kultūras namā)
22.30 – 22.45 Vakara pasaciņa, Vakara dziesma
23.00 – ... Danči, Nikšana
23.00 – ... Danči lielajiem, Nikšana

Lai vāra ēdienu, nevis podus!

“Gribi iet paēst?” nīgri vaicāja redakcijas kolēģis Juris, kad pieteicos rakstīt par kulinārijas ievirzi bērniem *Cepu, cepu!*. Jā, Juri es tur tiešām paēdu!

Trešdienas pēcpusdienā bērni darbojās laukā, vārīja dārzenu un klimpu zupu uz *ugunskura*. Mmmm, tā gan bija garda, piesūkusies ar dūmu smaržu. Diemžēl, zirņu gan tajā bija pamaz. Mana meita Elza, kurai bija uzticēta zirņu lobīšana, daļu lobot bija apēdusi.

Ēst gatavošanas nodarbības bērniem no 7 līdz 12 gadu vecumam ir pirmo reizi 3x3 saietu vēsturē. Ievirzes vadītāja Ilze Cekule stāsta: „Pērn Rucavas saietā vadīju bērniem paredzētu radošo sajūtu darbnīcu. Katru dienu darījām ko citu, bet vienu dienu taisījām konfektes un vārījām zapti. Bērniem vārīšana tik ļoti patika, ka bija skaidrs: vajag kulinārijas ievirzi jaunajai paaudzei. Šajā saietā esam ļoti populāra ievirze. Ik vakaru bērnu dančos tieši *Cepu cepu* tiek veltīts pankūkdancis.”

Ilze gan atzīst: šī ir darbietilpīga iev-

irze. No rīta jāsaģādā produkti, vakarā pēc bērnu darbošanās viss jānovāc. Ugunskura kurināšanā zupas vārīšanai Ilze iesaistīja arī vīru un meitu. Šonedēļ mazie cepēji jau paguvuši arī izcept maizi un sākt gatavot ziemas krājumus. Drīz cepšot pankūkas. Arī šogad plānota ievārījuma vārīšana.

Mani novērojumi gan liecina, ka Ilzes darbs nav viegls arī tāpēc, ka mazie savas domas pie sevis nepaturēs. Viens paziņo: „Nesaprotu, kāpēc es šeit nāku. Es jau māku gatavot.” Cits: „Klimpas ar dārzeniem neiet kopā!” Toties mazajos ir paties darba prieks un, kad Ilze vaicā, kurš griezis kartupeļus vai mizos burkānus, paceļas roku mežs. Pat skeptiķi un kritiķi grib darboties.

Lielākā daļa mazo cepēju un vārītāju tomēr par ievirzi ir ļoti priecīgi. Viņu mammas arī. Cerot, ka mājās mazie tik ceps un vāris. Nevis podus, bet ēdienu.

Un Ilze tieši iesaka mammām laist mazos virtuvē. Jo paša gatavots garšo vislabāk. Turklāt, kopā gatavojot, bērnu var ieinteresēt par veselīgu ēdienu.

Cita Ilze, kura arī cer, ka bērns apgūto izmantos praksē

Sitīsim to zolīti

Šogad Priekuļos Zolīte bija notikumu centrā jau no pirmās dienas, kad veiksmīgi uzsākās apavu šūdinātāju un zoles meistaru sadarbība. Ticiet vai nē (ja neticiet, paprasiet Agritai), bet vairākas pēcpusdienas pēc kārtas pie dažiem galdiem tika *sista zole*, bet pie citiem īsta zole tika griezta un šūta. Nereti gadījās, ka zoles griezēji deva padomus

sitējiem. Vai bija arī otrādi - nemāku teikt.

Jaunās ievirzes pirmajā dienā sanācām kopā plašs pulciņš. Sākot no tiem, kas pirmo reizi uzzināja, ka kreiča dāma ir stiprāka par piķa kungu, un beidzot ar spēles meistariem, kuri bija gatavi uzspodrināt savas lieliskās prasmes. Starp mums bija arī vīri kā ozoli, kas dzīvo Krievijas pusē, un par Zoles spēli bija tikai dzirdējuši. Sākām visu no pamatiem un gribas cerēt, ka, neskatoties uz grūto sākumu, *zolēšana* iedzīvosies arī Augšbēros.

Otrajā dienā bija vērojams neliels atbirums no plašā spēlētāju spektra abiem poliem, bet trešajā dienā azartisko latviešu skaits atkal vairojās, un gāja vaļā ne tikai vingrinājumi un paraugspēles, bet īstas spēles uz konvertējamu valūtu - Priekuļu sērkociņiem.

Kaiva

Par latviešiem jāmāca

„Latvietība man vispirms saistās ar braukšanu. Vienmēr bija jābrauc, lai nokļūtu latviešu sabiedrībā, cilvēkos, kuri runā latviski. Tas bija grūti, bet citādi nevarēja – par latvieti pats no sevis neviens neklūst,” vakar stāstīja Māra Tupese no Amerikas. Viņa piedalījās sarunā par latviešu dzīvi svešumā un atcerējās, kā pati veidojusies par latvieti un kā ģimenē ar vīru audzināja bērnus, tagad par latviešiem audzina mazbērnus. Izklusās jau neparasti – veikalā bērni vecmāmiņai jautā angļiski, viņa atbild latviski.

Latvietības sākums ir ģimenē – teica arī Lauma Vlasova no Krievijas, Daiga Rokpelne no Latvijas un Lelde Burve-Alksne no Norvēģijas. Lai saglabātu valodu, aizsāktu vai turpinātu tradīcijas, ir pašiem vien jādara.

Kā bērniem mācīt valodu, Latvijas vēsturi, ģeogrāfiju, literatūru, ja viņi to negrib? (Kurš gan no laba prāta sesto dienu nedēļā brauks uz citu skolu?) Māra izstāstīja vienu paņēmieni – viņi ar vīru vienmēr centušies, lai mācīšanās būtu interesanta, jautra. Piemēram, ēd vakariņas, te ierosina – sameklējam Jelgavu! Un ēdēji lec no krēsliem, skrien pie kartes. Vecāki arī parādīja, ka būt par latvieti ir forši. „Tas nav viegli,” teica visas runātājas, bet ir izdarāms. Latvijā mums latvietība visapkārt, un pēc tās nav pat jāpastiepj roka. Vēlam, lai jums, tautieši citās zemēs, pietiek gudrības, stimula un iespēju bērnu un mazbērnus audzināt par latviešiem!

Agrita

Grozies, kā gribi

Ģimeņu seminārā notiekošo labi izsaka noklausīta saruna. Tramvaja pieturā stāv Tupešu Māra un Ruperte Līga. Līga saka: „Es nevaru ciest, ka man tik ilgi jāgaida tramvajs.” Uz to Māra atbild: „O, miļā, tu vēlies par to parunāt?”

Šādi un citādi gadījumi no abu

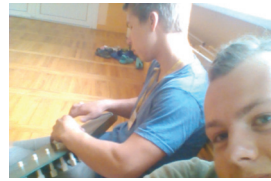
draudzeņu pieredzes palīdz ģimeņu seminārā apmeklētājiem izprast visas dzīves peripetijas. Tomēr dažiem apmeklētājiem verdikts īss – psiholoģiskā izglītība ir par švaku, lai atrisinātu ķirurģisku problēmu – kurš ir galvenais grozītājs, galva vai kakls?

Vēlreiz ar cieņu, RR

Jauniešu sleja

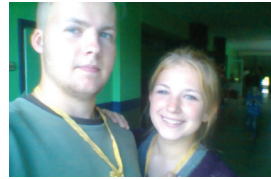
Viesturs Liepa

Viesturs ir ilgstošs trīsreiztrīsnieks no Salaspils. Viesturu saietu 2. stāvā uz grīdas, izskatās, ka mācās vai jau prot kokli spēlēt.

Viesturs saka, ka savu kokli viņš ir gatavojis pats. Priekuļos Viesturs apmeklē strādājamās ievirzes - šuj kreklu, veido klasisko vitražu. Vislabāk viņam patīk danči, jo tur šajā saietā svinējās jau divas uzvaras.

Elza Treimane

Ar ģimeni sešu cilvēku sastāvā no Rīgas iebraukusi Priekuļos un līdz pat svētdienai šeit grib palikt. Elzai ļoti patīk tradicionālā dziedāšana un teātra

meistarklase, bet uz 3x3 brauc tieši tāpēc, lai iepazītu jaunus un jau zināmus cilvēkus. Un tomēr Priekuļos var arī atslēgties no visas apkārtnes kņadas un uzkrāt spēkus. Priekuļi ir skaista vieta!

Laura Heinca

Laurai ir septiņi gadi un viņa ir no Rīgas. Uz Priekuļiem atbraukusi ar mammu. Viņai patīk, ka šeit ir daudz draugu. Laura dažreiz apmeklē ievirzes, to

skaitā dejošanu un sportu. Kā viņa pati stāsta, Laurai patīk kustība, tāpēc ļoti iecienījusi dančus. Priekuļi ir interesanti, un Laurai ļoti patīk Edžus un Poga.

Juris

Nakts dzīve

Iemāca priekuliešiem zagat

Danču bums ir piepildījis zāli pilnu, vakarnakt šeit ieradās vairāki vietējie puīši, kuri labprāt dancoja. Zagli uzvaru svin Rihards Jakovels un Eva Vancāne. Danči iziet tautās! Urrā!

Nikšanas telpa arvien dārd no smiekliem un dziesmām, un nīcēji šo latīņu laikam ir norunājuši turēt līdz saieta beigām. Arvien tiek iesaistītas jaunas asinis, kurām šķaidīt klāt alutiņu. Dārgais lasītāj, ja tu vakarā gribi kaut ko padarīt, uzņem kursu uz nikšanu, šeit visi draugi ir gaidīti. Vēlams gan ierasties ar iesildītu balsi, dziesmu krājumu un neaizmirst paldiesvārdu krodziniecei!

Juris

Priekulietis visus apspēlē

Novusa turnīrā, kas vakar notika pirmo reizi 3x3 vēsturē, uzvarējis priekulietis Guntars Liepiņš. Otrajā vietā palika talseniete Ita Siņķeviča, trešajā – Pusreizpusēs vadītājs, jūrmalnieks Ainārs Strazdiņš. Turnīra organizators Oskars Brakmanis teic, ka šajā saietā nolēms rīkot turnīru, jo vērojama liela dalībnieku interese par novusu.

Ilze

Raibu raibā ekskursija

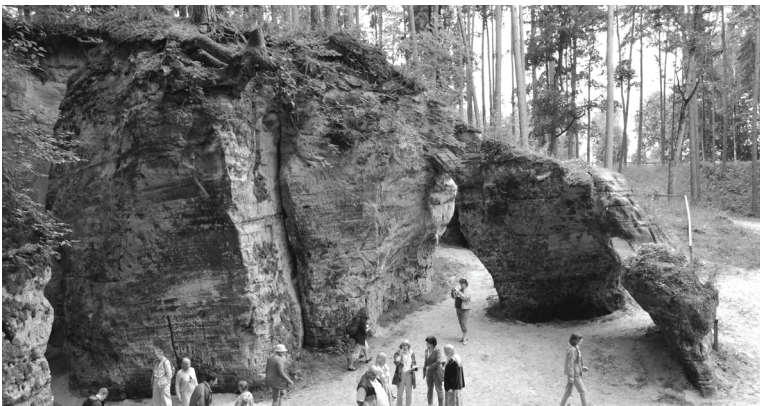
Zivju lēkāšanu negadās redzēt katru dienu, bet Sillakās var redzēt ne tikai to vien!

Pirmie kritušie vienā no ekskursijām parādījās jau pie otrā apskates objekta.

Diskusija starp saieta dalībniekiem - vai vispār ir iespējams atteikties no zivīm, ja piedāvā?

Lielā Ellīte un tās unikālie smilšakmens veidojumi izpelnījās neviltotu interesi 5. ekskursijas maršruta dalībnieku vidū.

Lūk, gide, kas spēj atbildēt pat uz vissarežģītākajiem vēstures jautājumiem par Cēsu kaujām!

Lasītāj, kad Tu pēdējo reizi ēdi ķiršus pa tiešo no koka?

2. maršruta dalībnieki varēja paklausīties stāstos par Latvijas Republikas karoga pašiem pirmsākumiem.

Ieadu labās domas

Kurš teica, ka mūsdienu jauniešiem maz interesē vēsture?
Klausījās! Un kā vēl klausījās!

Kad dod pagāršot medu, reti kurš atsakās. Pat, ja tas ir
latvāņu medus.

Latvijas vasarās ķeram katru
saulīti, ko varam!

Info centrs zina visu. Jā, ARI
ekskursijās!

Kā jau katrā istā ekspedīcijā, ir jāsaslapina kājas un varbūt arī
jāpazaudē kāda kurpe.

Sarma Gūta ir 3x3 Priekuļu saietā medmāsa. Viņa aprūpē mazo saietā dalībnieku sasistos celišus un citus pušumus, vecākiem ļaudīm iedod kādu sirdstinktūru, ir jauka un pieejama. Ko Sarma domā par 3x3?

„Par 3x3 biju dzirdējusi jau agrāk - tur ir interesanti, tur stiprina latvisko *dzīvesziņu* - , bet nekad nebija iespēja piedalīties saietos. Cik nu man ir laiks, tik cenšos tagad pati izjust, kas ir 3x3. Pēcpusdienās dodos mācībā pie zāļu sievas. Man ļoti patīk pašai vākt ārstniecības augus, tējas. Interesējos par šo tēmu. Kaut arī esmu skolojusies tradicionālajā medicīnā, neesmu liela ķīmisko medikamentu piekritēja. Ir reizes, kad homeopātija vai ārstniecības augi var palīdzēt labāk. Par to pati esmu pārliecinājusies.

Vakar biju klāt arī ekskursijā, kad viena grupa ieradās lauku mājās cept pīrāgus. Tās mājas saimniece ir mana māsa Aina Tara-sova.

Labprāt klausījos Kārļa Kazāka koncertu. Savukārt manam mazdēlam ļoti patīk *Vilku mācībā*. Šovakar ceru apmeklēt Daudzinājumu. Esmu dzirdējusi, ka tas būs kas īpašs.

3x3 dalībnieki nekādā ziņā nav vārgi un slimīgi. Biežāk nākas palīdzēt bērniem, kuri guvuši dažādas traumas. Saprotu, ka vecākiem gribas atslābt, bet mazie tikmēr diemžēl var satraumēties.

Man ir četri bērni, tik tikko piedzimis septītais mazbērniņš – mazdēls. Saieņa laikā adu viņam zābaciņus, ieadu tajā visas labās domas, visu to stipro un latvisko, ko saietā smeļos. Viņš būs mans 3x3 mazbērniņš. Mūsu ģimenē rokdarbu tradīcijas ir gana stipras. Svētķu reizēs velķu kostīmu, kas šūts no vadmalas, ko audusi mana vecmamma, bet kostīmu izšuvusi mana meita.

Varu lepoties, ka visi mani bērni dzīvo Latvijā. Viens no dēliem tikai tagad, uz dažiem mēnešiem, aizbraucis uz Fēru salām.

Ikdienā esmu medmāsa Priekuļu vidusskolā. Strādāju te jau 20 gadus. Bērni nāk uz manu kabinetu ne tikai ārstēties, bet arī parunāties vai pagulēt. Skumji, ja redzu bērnus, ko vecāki pietiekami neaprūpē. Bērnu veselībai, manuprāt, kaitē arī pārliķķu sēdēšana pie datora, mobilā telefona liķķšana sirds vai gūķķu rajonā.”

Ilze

Izstāsti man kādu pasaku...

Iepriekš nekad nebiju šādā veidā aizdomājies par saietā klātesošajiem dalībniekiem (izņemot pašus bērnus), kam vakaros stāstīšu pasaku. Iepriekšējā gadā man nedaudz palīdzēja saprast, ka aizskart Lāča olas nebūtu forši. Tad es metos padziļinātā pētījumā un jaunu vakara pasaku piemeklēšanā, kas varbūt nevienu personīgi neaizskars. Taču mūsu latviešu literatūra nav iedomājama bez pasakām par Krūmiņiem, Silu, dažādiem kokiem, piemēram, Ābelēm un Liepām (arī bez Ozoliņa neiztikt). Neiztikt arī bez Lāča, Zaķa, eža Kažociņa, vilka un lapsas. Atrodamas pasakas par Rokpelņiem, Medni un, visbeidzot, kad jau biju atmetis visu personisko, ko jūtu pret šiem cilvēkiem, atradu pasaku par diviem vienkāršiem vecīšiem... Viņš un viņa... Domāju – ir! Taču, kad nonācu līdz tai vietai, kur viņi gribēja izvārt savu pēdīgo vīstīņu Cekulīti, sapratu, ka tas ir neiespējami!

Tādēļ pateicos par pulciņu bērnu, kas man katru vakaru ir apkārt un ļauj izdzīvot saietu kā īstam pasaku Varonim. Paldies, ka Jūs visi esat man apkārt!

Saieta pasakainākais vīrietis

Noklausītas sarunas

☞ Nīkšana. Julgi Stalte pārņem dziesmu vadību un sāk dziedāt latgaliešu dziesmas. Kāds nīcējs klausās, klausās, līdz jautā: „Kopš kura laika līvi ir čangāļi?”

☞ Nīkšanā kāds cienā ar čipsiem. Tie nav visveselīgākā pārtika, bet kāds mierina: „Dāvinātam čipsim eļļa neskatās.”

Paziņojumi

☞ Lai dotos gājienā uz Daudzinājuma vietu, pulcēsimies pie dienesa viesnīcas! Lūdzu apvilkt svētku drēbes un paņemt kādu puķīti ziedojumam.

☞ Atceries nēsāt vārda karti, lai ikviens to redz!

☞ Atgādinām, ka bērni līdz 12 gadu vecumam pēc plkst. 23.00 laukā var atrasties tikai pieaugušo uzraudzībā!

☞ Vietā, kur bija pieteikšanās ievirzēm un ekskursijām, ir izlikti 3x3 Priekuļu saietā dalībnieku saraksti. Lūdzu, pārbaudi savu datu atbilstību patiesībai. Trūkstošās ailes lūgums aizpildīt!

☞ Lūgums arī ēdnīcā aizņemt vietas pēc kārtas!

☞ Lūgums ieviržu vadītājiem laicīgi nolikt infocentrā telpas atslēgas, lai nākamā ievirze var paspēt sagatavoties.

SILIŅISKAS JŪTAS UN PŪTAS

KURŠ TE IES UN LIEKUĻOS?
JAUKI DZĪVOT PRIEKUĻOS!

Labasdienas, labi ļaudis!

Vakar saņēmu es pergamento,

Ko Inese rakstīja man,

Lai nododot to uz šo momento

Mājas lapai iespiešanai!

Ai, ai, ai, jā, ai, mea culpa!

Tas nu ir gan kas galīgi traks,

Ja uztic ko tādu Siliņa Uldim,

Kuram atmiņš galīgi švaks!

Inese raksta: „Koncerta publika bija tik smējīga, un žūrija tik patikama un mīlīga, ka pat liela izgāšanās uz skatuves tika atzinīgi novērtēta un sagādāja baudu.”

Jā, publika bija reti atsaucīga. Ja runājam par lielu izgāšanos, tad tādās reizēs tika ļoti efektīgi demonstrēti, kā iedarbojas lampu drudzis uz mazajiem priekšā nesējiem. Man mājās vienmēr pie eglītes bija jānoskaita pantiņš. Nevienam citam. Kas par diskrimināciju. Pantiņus skaitot, es vienmēr redzēju acupriekšā vārdiem uzburto gleznu. Piemēram,

Balts sniedzīns snieg uz skujiņām,

Un, maigi skanot, pulkstens skan...

Zinat, ko es redzēju? Man rādījās zem egles nolikts liels modinātāja pulkstenis, kas pilnā sparā gāja PĻĻIRRRRKT! Nu jāsmej, gribot negribot.

Vēl par mikrofonu. Joks ar 10 punktiem ātri izplēnēja. Būtu derējis arī kāds 11, 12, 20 numurs.

Nīkšana trešdienas vakarā sākās ar *lielu piano* un nobeidzās ar varenu *forte*. Tomašūna Andris ir nīkšanā neaizstājams. Tas cilvēks ir staigājoša dziesmu grāmata. No viņa rīkles nāk arī dziesmas gan vāciski, itāliski, krieviski, japāniski, gan ķīniski.

Vienīgā reize, kad gribas Tomašūnam mest ar kādu cietu ob-

jektu, ir pēc skaistās suitu dziesmas *Es nenācu šai vietā*, kad viņš sāk dziedāt „vecā māte, tupus rūpus, sargā savus aparātus”.

No Ventiņa (Līgas Reiteres) mutes nāk daudz man nepazīstamu dziesmu. Uz vienu vakaru Priekuļos bija atbraukusi *muna meilā* Vivita Skurule, kura *dzeivo* tālu Viļānos.

Nezinu, kā man būs ar atbraukšanu nākamgad, par aiznākamgad nemaz nerunājot, tāpēc es atstāšu vienu ziņģi, ko es mantoju no mana tēva.

Reiz dzīvoj' melderzellis,

Kas mīlēj' div' meitiņš.

Piedziedājums:

Pidrallallā, pidrallallā,

Kas mīlēj' div' meitiņš

Tā vien bij meledermeitiņ,

Tā otr' bij saimniekmeit.

Piedziedājums.

Viņš ņem to meldermeitiņ,

To saimniekmeit' atstāj.

Piedziedājums.

Ši ņem tad sētas mietu

Un dur sev sirsniņā.

Piedziedājums.

Tur iztek asintiņš

Un nevis rūgušpiens.

Piedziedājums.

Tad mācieties jūs, meitas,

Ar mietiem nešpāsēt.

Piedziedājums.

Tad mācieties jūs, puīši,

Kā mīlēt divmeitiņš

Piedziedājums.

To vienu jums būs precēt,

To otru neatstāt!

Piedziedājums.

Lai Jums priekulīga diena!

Uldis

Ziedot 3x3 grāmatas izdošanai var, arī iemaksājot 3x3 kontā: Swedbank, konta nr. LV84HABA000140J051857 ar norādi 3x3 grāmatai. Biedrības Trīs reiz trīs Latvijā reģ. nr. LV40008039619.

Priekuļu 3x3 avīzes Mājas Grāmata redakcija

atrodas skolas datorklasē 2. stāvā, 214. kabinetā. Zvaniet: 28879068, rakstiet: laura.bitiniece@gmail.com. Rakstītāji Laura Bitiniece, Ilze Kuzmina, Agrita Maniņa, Juris Tomašūns, Uldis Siliņš, maketētāja Velta Mika, fotogrāfes Baiba Krūmiņa, Līga Andersone.